

I, 382-10, 382-12;

katıl — = karıştırılmak; erkek kadın çiftleşmek. [*Rad., Kg.; Caf., T. T., An. İnd., USp., Chuas.*]

II, 121-11;

— **dı** II, 121-5, 121-9;

— **ur** II, 121-10;

— — **karıl** — = katılmak karışmak (Oğuzlardan başka Ö. Türklerce). *Bk: karıl* — (Oğuzlar bu kelimeyi yalnız olarak ve her iki kelimenin birlikte kullanıldığı yerde kullanırlar).

— **dı karıl-dı** II, 134-14;

— **gan karıl-gan** = her işe her zaman katılan karışan.

I, 520-4;

katın — = sertlemek. *Krş.: Caf., T. T., An. İnd. — katun —.*

— **dıng** I, 498-21;

katın — = katar görünmek.

II, 154-18;

— **dı** II, 154-16;

— **ur** II, 154-18;

katır = katır. [*Rad., Kr., Az., Kom., Kar.; Müh.; İd., Hou.*]

I, 364-10;

III, 302-19;

— **lığ** I, 495-16;

katırt — = döndürmek ; reddetmekle emretmek.

III, 431-2;

— **tı** III, 430-26;

— **ur** III, 431-2;

katış — = katmakta yardım ve yarış etmek.

II, 89-27;

— **dı** II, 89-23;

— **ur** II, 89-26;

katkı = katı. *Bk: katğı.*

I, 427-16;

— **kişi** = kimseye boyun eğmiyen adam.

I, 427-16;

katkı (a ?) ç = çıyana benzer bir böcek (Arguca).

I, 455-10;

katlan — = meyvalanmak (Kıpçak, Yemek ve Oğuz dillerince); dikenli ağaçlar meyvalanmak (Ö. Türklerce).